

Лиляна Бардиевска (Полша, граматург, театровег);
Стефан Янков (театровег);
Силва Бъчварова (сценограф).

Награди Awards

Най-добър спектакъл – **Както ви харесва** на ДКТ – Бургас.

Режисура – **Златко Бурек** за "Свети Георги" на Театър "Лице в лице" – Сплит, Хърватска.

Експериментални нови форми – **Пещерата и сенките** на ДКТ – Варна.

Мъжка роля – **Ирослав Пет-**

ков в "Както ви харесва" на ДКТ – Бургас.

Женска роля – **Гергана Василева** в "Кралят елен" на ДКТ – Стара Загора и **Неделина Роселинова** в "Както ви харесва" на ДКТ – Бургас.

Сценография – **Мария Канизовска** за "Гръцка митология – интерпретации" на Театър "Маска" – Рзесцов, Полша.

Музика – **Бохдан Сехин** за "Гръцка митология – интерпретации" на Театър "Маска" – Рзесцов, Полша.

Сцена от "Пещерата и сенките", ДКТ–Варна, постановка Вера Стойкова / "The Cave And The Shadows", State Puppet Theatre – Varna, directed by Vera Stoykova

Отвъд границите

Разговор на Никола Вангов с Лиляна Бардиевска

– **Каква е границата между драматичния и кукления театър?**

– Според мен сега сме в период на премахване на всякакви граници – както в живота, така и в изкуството. Това важи и за театъра. Затова предпочитам да мисля за кукления и за драматичния театър като за две части на едно театрално единство. Интересува ме с какво те взаимно могат да се обогатят, какви артистични средства да си "подскажат". Кукленият театър за мен е един род тотален театър, театър без никакви ограничения. Често се подчертава, че му е недостъпна психологията. Не съм съгласна. В модерния куклен театър на сцената има място както за куклата, така и за актьора. Тя е метафоричен знак, той може да е личност, постигаща и психологически нюанси. Такава театрална симбиоза може да изрази всичко!

– **Къде е границата между театъра за деца и театъра за възрастни?**

– Както не делим театъра на куклен и драматичен, така не делим театъра на детски и за възрастни. Според мен много по-важна от възрастта на зрителя е неговата чувствителност. В това отношение често петгодишното дете е по-зряло от един младеж и дори от възрастен човек!

– **Какво според Вас отличава българския куклен театър?**

– Години наред с интерес наблюдавам развоя на българския куклен театър благодарение на фестивалите "Златният делфин", пловдивския фестивал на камерните постановки, старозагорския "Пиеро". Мисля, че най-голямата му сила е самобитна сценография, израсла независимо от пражката школа. Тя именно използва както постиженията на модерното изкуство, така и българската фолклорна основа. Спектаклите, които видяхме на петото издание на "Пиеро", дело на Свила Величкова, Силва Бъчварова, Васил Рокоманов, Енчо Аврамов или Емилияна То-

лева, могат да впечатлят малката и голямата публика и отвъд границите. Много ми се иска техните сценографски изкази да обогатят полския театър!

– **Лиляна, Вие сте и автор на пиеси. Какви са наблюденията Ви върху драматургичната основа на спектаклите, които гледахме на "Пиеро 2007"?**

– Това, което не ми достига в кукления театър – както в полския, така и в българския, е добрата драматургия. Режисьорите като че ли нямат доверие на драматурзите и сами си пишат сценариите. А това е занаят, който трябва да се учи няколко години – като режисьорския или актьорския. Да пишеш добра пиеса е труд и умение, което не пада от небето! Доскоро в Полша в театралните школи много малко място се отделяше за драматургически упражнения. Напоследък обаче забелязвам по-голям интерес и загриженост към тези проблеми. Значи има надежда да се преодолее тази театрална слабост! ■

Хенрик Юрковски с Лиляна Бардиевска в Стара Загора
Henryk Jurkowski and Liliana Bardijewska in Stara Zagora

Лиляна Бардиевска е полски писател и критик. Тя от години следи развитието на българския театър – куклен и драматичен.